ke forestille sig, at han skulde være personlig uvenlig overfor sin Hustru. Han har en overmaade Respekt for Moderkaldet, og naar først hans Overtro er sat til Vægs, saa vil Kvinden ikke faa vanskeligt ved at skaffe sig Retfærdighed. Det er denne Overtro, hvori hele Vanskeligheden ligger, den indskrænker og tillukker den indfødtes Sind. Den er Aarhundreders Frugt og kan ikke forsvinde gennem en enkelt Generation, men Oplysning er dens Modgift. Lang, lang Tid vil hengaa, før Indien frigør sig for denne Byrde.

Det maa tilføjes, at Kvinderne i Bombay har Valgret, og at et anseeligt Antal af Parcer-, Hindu- og Muhamedan-Kvinder har stemt. Der gøres stadige Anstrengelser for at faa flere Kvinder ført paa Valglisten.

Hvis man vilde spørge mig om, hvad vi har lært paa vor Rejse gennem Indien, saa kan jeg kun sige, at den internationale Alliance gennem os er blevet gjort bekendt med et Antal overordentlig indtagende Kvinder, hvis Navne vi ikke hidtil har kendt. Og gennem disse Forbindelser er det muligt, at vi kan oparbejde en Organisation her.

Nogle af de Kvinder, jeg har mødt, er meget yndige og tiltalende, saa personlig frigjorte, saa jeg ordentlig længes efter at træffe dem igen.

Vor Bevægelse vil ikke med Rette kunne bære Betegnelsen „international", før den ogsaa tæller Østens Kvinder i sine Rækker."

Et Monument for Natalie Zahle.

—:—

Dansk Kvindesamfund har paa Opfordring tiltraadt en Komité, som agter at indbyde til en Landsindsamling med det Formaal paa et offentligt Sted i København at rejse et værdigt Mindesmærke for Frk. Natalie Zahle, den danske Pigeskoles Skaber. Til sin Repræsentant i Komitéen har Fællesstyrelsen valgt Fru Esther Carstensen. Komitéen havde sit første Møde den 16. Septbr. i Festsalen i N. Zahles Skole og valgte til sin Formand, Hr. Borgmester Dybdal.

Vejle Forskoleseminarium.

—:—

I Henhold til Meddelelse i Bladene er Pladsen som Forstander ved Vejle Forskoleseminarium bleven besat med forh. Skolebestyrer Elmquist.

Den eneste Statsseminarie-Forstanderplads i Danmark, der *kan* besættes med en Kvinde, er altsaa nu besat med en Mand.

Det Seminarium, hvor der *udelukkende* uddannes Lærerinder, der skal undervise Landets Smaabørn, skal altsaa vedblivende ledes af en Mand.

Vi henledte i vort sidste Numer Opmærksomheden paa det Andragende, som D. K. i Anledning af dette Embedes Besættelse overbragte Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet, og vi kunde jo for saa vidt have indskrænket os til at fastslaa den Kendsgerning, at dette Andragende ikke har haft den forønskede Virkning. Men der er et Forhold ved denne Sag, der giver os Anledning til ogsaa at beskæftige os med Reversen af Medaillen.

Vi har bragt i Erfaring, at der som Ansøgere til Stillingen havde meldt sig ca. 30 Mænd og 2 — to — Kvinder. Selv om denne Kendsgerning efter Sagkyndiges Mening ikke skabte en saadan Situation, at Ministeren maatte anses for at være *nødt* til at vælge blandt de 30 Mænd, saa maa det dog — og skal villig indrømmes, at denne Mangel paa Kvinder blandt Ansøgere til Landets *eneste for Kvinder aabne Seminarieembede* ikke kan have overbevist Ministeren om, at det indenfor vor Lærerindestand ikke blot gælder om at faa Vejen aaben, men at man ogsaa har et godt Udvalg af Kræfter, der vil og *tør* betræde den.

Der har været gjort — gøres stadigt — et stort ugennyttigt Arbejde for at fælde gammel Fordom. Gang paa Gang kan vi her i Bladet oplyse om, hvorledes D. K. gør Fremstød — i Dag her, i Morgen der — for at sikre Kvinder fuld Ligestillethed i Samfundet. Ofte gøres dette Arbejde af Mennesker, hvis Tid er kostbar, hvis Kræfter paa anden Maade stærkt beslaglagte, og som ikke venter anden Belønning end at se, at det Rydningsværk, de udøver, bliver forstaaet af dem, det gøres for, og af hvem man turde vente, at de vilde gøre *deres* — langt lettere — Del af Arbejdet. Det forekommer os, at den danske Lærerindestand i dette særlige og i andre lignende Tilfælde har svigtet. Vi skal blot nævne det besynderlige Forhold, at af Ansøgere til ledige Inspektørembeder ved Københavns Skolevæsen, *hvor Kvinder lønnes paa samme Vilkaar som Mænd*, er Antallet af Kvinder som Regel ganske minimalt ved Siden af Antallet af Mænd. Ved Vejle Seminariet maa det stadig erindres, at Pladsen, som nævnt i vort sidste Nummer, lønnes mindre, naar den besættes med en Kvinde, men den er paa ingen Maade saa slet lønnet, at den af *den* Grund bør isoleres af Ansøgere. Det vilde ogsaa være noget i dansk Kvindesagshistorie helt nyt, om Kvinderne virkelig enedes om nogen Art af stiltiende eller paa anden Maade truffet Overenskomst om Boycotting dèr, hvor de ikke lønnes paa samme Maade som Mænd.

Nu vilde den her fremdragne Mangel paa Ansøgnings*lyst* jo være fuldkommen forstaaelig, om den virkelig bundede tillige i Mangel paa Ansøgnings*berettigede*, i Ordets egentlige Betydning, om Forholdet virkelig var dette, at der blandt *alle* Danmarks Lærerindekræfter fandtes højest to Kvinder, hvis Uddannelse, Evner og øvrige Forhold berettigede dem til, sammen med 30 Lærere, at søge Stillingen som Forstander paa Vejle Forskoleseminarium, om Forholdet virkelig var dette, at der blandt Københavns Kommunelærerinder kun fandtes saa ganske faa, hvis Evner og Forhold berettigede dem til, at søge et ledigt Inspektørembede. Den sunde Fornuft vil sige en, at dette ikke er — *ikke kan være* — Tilfældet.

Grunden er efter vor Mening kun at søge et Sted: I Kvinders Mangel paa Selvtillid og Mod. I deres Frygt for „Ansvaret" (som om dette blev mindre, naar man lader det ligge). I deres Hang til at trave lige ud uden at se